

РЕШЕНИЕ

№ 6165

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 11.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **5905** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на „Хранмаркет“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], пл. „В.“ № 3, ет.4, ап.28, чрез управителя П. Н. П., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С2155-0125665 от 05.05.2023 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, С., в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е постановено запечатване на търговски обект – павилион, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството за срок от 14 дни. В жалбата се твърди, че процесната заповед е незаконосъобразна като издадена при неправилно приложение на закона и в противоречие с неговата целта. Жалбоподателят излага доводи за липса на нарушение и за несъразмерност на наложената му мярка. Претендира за отмяна на заповедта. Ответникът по оспорването - началник на отдел „Оперативни дейности“, при ТД на НАП, С., не се явява. Пълномощникът му, юрисконсулт М. оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 18.04.2023 г., в 06:08 часа, длъжностни лица при

ЦУ на НАП извършили проверка на търговски обект - павилион, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Хранмаркет“ ООД. При извършена контролна покупка на стойност от 29.60 лв., заплатена в брой от инспектор по приходите Н. А. П., и приета от лицето С. В. А. – на длъжност продавач-консултант, не бил предоставен фискален бон или бележка от ръчен кочан.

За извършената проверка по чл.110, ал.4 от ДОПК от инспектор по приходите Н. А. П. бил съставен протокол серия АА № 0125665 от 18.04.2023 г. В същия е отразено, че в търговски обект - павилион, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Хранмаркет“ ООД, има регистрирано функциониращо фискално устройство модел СОМРАСТ М 02, от което за въпросната доставка не бил издаден фискален бон или бележка от ръчен кочан с касови бележки. Изложените факти са дали основание на административния орган да приеме, че „Хранмаркет“ ООД не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, което е основание за налагане на ПАМ по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената Заповед №ФК-С2155-0125665 от 05.05.2023 г. е връчена на представител на дружеството-жалбоподател на 11.05.2023 г. и оспорена с жалба по административен ред от 22.05.2023 г., по която е постановено Решение № ГДФК-119 от 01.06.2023 г. на директора на Дирекция „Оперативни дейности“ в ГДФК при ЦУ на НАП, с което жалбата е оставена без уважение.

Решение № ГДФК-119 от 01.06.2023 г. е съобщено на 05.06.2023 г., поради което следва да се приеме, че жалба вх.№ 1587-444 от 14.06.2023 г. е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирана съгласно чл.147, ал.1 от АПК страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат неговни права и интереси, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт съгласно чл.186, ал.4 от ЗДДС, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган, доколкото със Заповед ЗЦУ-1148 от 25.08.2020 г. изпълнителният Директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален Контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 186 от ЗДДС.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е предвидено задължение за лицата да регистрират и отчитат извършените от тях доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните

стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

В конкретния случай не е спорно, че „Хранмаркет“ ООД не е изпълнило задължението за регистриране на извършена продажба на стоки чрез издаване на фискален бон от работещото в обекта фискално устройство или бележка от ръчен кочан с касови бележки.

Независимо от изложеното съдът намира, че следва да съобрази тълкуването, дадено в Решение по дело № С-97/21 на СЕС, с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Административен съд — Б., отнасящо се до тълкуването на член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, наричана по-нататък „Директивата за ДДС“), както и на член 47, член 49, параграф 3 и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

Съдът на Европейския съюз посочва в диспозитива на акта си, че член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение.

В разглеждания казус не е спорно, че освен процесния ПАМ, срещу „Хранмаркет“ ООД е образувано административно-наказателно производство с Акт за установяване на административно нарушение № F703596 от 25.04.2023 г. за неизпълнение на законово задължение, свързано с издаването на фискален бон или касова бележка на процесната дата и за процесната контролна покупка на стойност от 29.60 лв., заплатена в брой от инспектор по приходите Н. А. П.. В о.с.з. на 11.10.2023 г. процесуалният представител на ответника потвърди, че за установеното нарушение е издадено Наказателно постановление № 711294- F703596 от 06.07.2023 г.

В тази връзка съдът намира, че следва да се съобрази със задължителното тълкуване, дадено от СЕС по посоченото дело. При образувано срещу жалбоподателя административно-наказателно производство, което ще завърши с налагане на имуществена санкция по чл. 185 от ЗДДС, не е възможно спрямо същия да бъде наложена и ПАМ – запечатване на търговския обект за срок от 14 дни.

За пълнота съдът намира за основателно оплакването за това, че в оспорената заповед липсват адекватни мотиви по отношение на продължителността на наложената мярка. В случая, в акта са изложени изцяло бланкетни мотиви за продължителността на срока, за който е наложена процесната ПАМ. Независимо, че е посочено, че са съобразени тежестта на извършеното нарушение и последиците от него, видът и характерът на търговската дейност, то изложените в тази връзка релевантни факти и

обстоятелства не са подкрепени с никакви доказателства. Напълно необоснован е изводът на приходните органи, че продължителността на срока е определена с оглед вида на запечатания обект – павилион за продажба на плодове и зеленчуци, работното му време и местонахождението му. В случая не е установено, че в проверения обект има трайна практика да не се издават фискални бонове за извършени продажби, както и че обстоятелството, че не се издават касови бележки е станало достояние на лицата, работещи в търговските обекти в съседство и на потенциални клиенти на търговския обект. От представените доказателства се установява, че извършеното нарушение е първо за търговеца и няма данни за друго такова. Останалите изложени аргументи във връзка с продължителността на срока на ПАМ са общо формулирани формални изявления и нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай – за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушението, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на обществения интерес и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. По никакъв начин не става ясно как е определен срока съобразно обстоятелствата, които са от значение за конкретния случай и тяхната тежест.

При издаване на ПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ.

В този смисъл е и съдебната практика на съставите на ВАС, изразена например в Решение № 9560 от 23.09.2021г. на ВАС по адм. д. № 2219/2021 г., VIII о., Решение № 9544 от 21.09.2021г. на ВАС по адм. д. № 2679/2021 г., VIII о., Решение № 8627 от 15.07.2021г. на ВАС по адм. д. № 1695/2021 г., VIII о., Решение № 10412 от 14.10.2021г. на ВАС по адм. д. № 3782/2021 г., I о., Решение № 10393 от 13.10.2021г. на ВАС по адм. д. № 11248/2020 г., I о., Решение № 2640 от 22.03.2022 г., по адм. дело № 10152/2021 г., VIII о., Решение № 5204 от 17.05.2023 г. по адм.д. № 10823/2022 г., VIII о., Решение № 5263 от 17.05.2023 г. по адм.д. № 907/2023 г., I о., Решение № 5396 от 22.05.2023 г. по адм.д. № 259/2023 г., I о.и др., която ясно се е консолидирала върху разбирането, че ЗНАП следва да е надлежно мотивирана относно продължителността на срока, за който се налага ПАМ (които мотиви следва да са конкретни спрямо всеки отделен случай, а не бланкетни и общи и неотчитащи конкретните факти по делото), който от друга страна следва да е съобразен с принципа на съразмерност, дефиниран в чл. 6 от АПК, а и на целите на формулирани в чл. 22 от ЗАНН, като условие за законосъобразността ѝ.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, но при липса на конкретни мотиви и при несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски, но с оглед липса на заявено искане в тази насока, разноски не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 171, ал. 1, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Хранмаркет“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], пл. „В.“ № 3, ет.4, ап.28, чрез управителя П. Н. П., Заповед за налагане на принудителна административна № ФК-С2155-0125665 от 05.05.2023 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, С., в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е постановено запечатване на търговски обект – павилион, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството за срок от 14 дни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: